

ΜΑΤΙΕΣ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

Κατά την αρχαιότητα οι άνθρωποι πίεναν τα ροζια τους μονάχα με νερό. Γιά να βγάλουν δέ τις λιπόδεις ακαθαρσίας των, τὰ τριάντα τόσο πολύ, ώστε καταστρεφόντουσαν πολύ γρήγορα. Κατόλου άναβάλλωσαν δέ τὰ λείη διαλύονται με τή στάχτη κ' άρχισαν να εφίρουν μπουγάδες ή νοκοκορές. Άλλά κ' ή στάχτη, ή κολληή στάχτη, κατέστρεφε τὰ ροζια. Τέλος ο άνθρωπος έφευγε τὸ σαπούνι. Καί μ' αυτό καθαρίζει πιά όχι μόνο τὰ ροζια του, αλλά και τὸ σώμα του. Άναίρεται δέ σχετικώς δτι τὸ σαπούνι πρωτοχρησιμοποίηθηκε πρώτος καθαρισμὸν τὸν σώματος στὰ 100 π.Χ. Στὶς άνακαρές τῆς Ποιμῆς βρέθηκε ἔνα καζάνι, τὸ ὁποιο περιείχε σαποῦνι σὲ καλή κατάσταση.

Τὸ πλησιέστερο πρὸς τὸν πλανήτη μας άπλανές άστρο εἶνε ὁ Άλφα τὸ Κενταύρου. Βρίσκεται ὁ' άπόσταση 41.000.000.000.000.000 μέτρων ἀπὸ μᾶς καί τὸ φῶς τὸ κάνει 4 χρόνια γιά νά φτάσῃ στή γῆ.

Ὁ λομπρότατος Σείριος, πὸ εἶνε ἔπισης άρκετά κοντά στή γῆ, άπέχει ἀπὸ τῆ σφαιρα πὸ ῥοζια 92 τριακοσιμιαῖα χιλιόμετρα ! Γιά νά λάβουμε κάποια ἰδέα αὐτῆς τῆς άποστάσεως, δέν ἔχομε παρά νά σκεφθῶμε δτι άν ὀθίσῃ ὁ Σείριος, ἔμεις θά ἀντιληφθῶμε τὸ ὄσιμιό του ἔπειτα ἀπὸ 9 χρόνια καί 9 μήνες, δηλαδή ὅση χρονικὴ διάστημα χρειάζεται τὸ φῶς του γιά νά διανύσῃ 92 τριακοσιμιαῖα χιλιόμετρα !

μου. Μιά Χριστουγεννιάτικη νύχτα ή τύχη με βοήθησε ν' αλλάξω τη ζωή μου. Στο σπίτι του γέρο συμβολογράφου γνώρισα τὸν λάδου Μπέρνινγκ, πὸυ ἔκρινε τις μέρες ελγε ἔρθει ἀπὸ τις Ἰνδίες κ' ἐφολο-ξενεῖτο σ' αὐτόν. Ἦταν ἕνας σοβαρός καί μετρημένος ἄνδρας, πὸυ μὸυ φέβριζε με ἔξωροσῆτι εὐγένεια. Ὅλο τὸ βράδυ χόρευε μαζί μου καί ἦταν γοητευμένος ἀπὸ τὴν ὀμορφιά μου. Μά ἐγὼ στενοχωριόμου ἀπὸ τις περιουσίες του, γιατί νόμιμα δι ἰσως με θεωροῦσαν ὡς ἕνα κορίτσι τῆς τάξεως του. Ὅταν λοιπὸν τὸν ὄκονα νά μὸυ προτείνῃ νά τὸν παντρευτῶ, τοῦ ἀπάντησα με εὐκρινία :

—Μίστερ Μπέρνινγκ, ή πρότασίς σας με κολακεῖ ἔξωρετικά. Πρέπει ὄμως νά σὰς πὸυ δέν εἶμαι καμιά ἀριστοκρατίσσα. Εἶμαι ἕνα φτωχὸ κορίτσι, πὸυ ἐργάζομαι γιά νά ἔξω.

—Γουέ, μὸυ εἶπε χαμογελώντας. Ἐνα τέτοιο κορίτσι θέλω γιά γυναῖκα μου. Δέν μὸυ χρειάζεται καμιά φέβριση κοίβλα. Ἦ σίγγιός μου πρέπει νά ἔξω νά ἐκτιμῆ τὴ ζωή καί νά ἔξω νικησῆ τὴ δυστυχία της.

Ἐπεισα συγκινημένη στήν ἀγκυλιά του. Καί τὴν ἰδια Χριστουγεννιάτικη νύχτα γνωστοποίησα στους καλεσμένους τοῦ συμβολογράφου τὴν ἀπόφασίς μου. Ἐτοι ή φτωχὴ κόρη τοῦ θεωροῦ ἔγινε λαίδη Μπέρνινγκ. Σήμερα εἶμαι μὸυ ἀπὸ τις πὸυ πλείους γυναῖκες τῆς Ἀγγλίας. Ἐξω ὄλοια στὶς κοφές, μέγαρα καί πικτελῆ ἀκόνηντα. Κάθε πρὸυ κἀνω ἔκπαια στὰ κτήματα τοῦ σίγγου μου, συνοδευομένη ἀπὸ τὸς ἀγαπημένους ὀκόλλους μου. Ἦ ζωή μου εἶνε ἕνα σωστὸ παραμυθί. Καί ὄμως σὲ βεβαῶ δέν ἄν χάσῃ τὰ πλοῦτή μου, δέν θά στενοχωρηθῶ. Εἶμαι ἰκανή νά ἔξωγαίνω δακτυλογράφος. Καί ἔξωρεῖς γιατί δέν φοβοῦμαι τὴ δυστυχία ; Γιατί κεντάξω κἀμάματα τῆς ζωῆς, δέν ντρέπομαι γιά τις πράξις μου καί γιατί δέν λέω ποτὲ ψέματα στὸ σίγγου μου. Φρόντισε νά με μμηθῆς, Βέρα, καί θά δῆς δι ἔξω δέχο. Ἄφρησε τὰ χαρτιά καί ἄρχισῶ μου με κάποια ἐργασία ! Θά γίνης ἐπιτιμομένη, δέν θά βαρύνει αὐτὴ ζωή σου καί δέν θά σὰς ἀπασχολοῦν τὰ χρέη σου.

Κ' ή λαίδη Ἐδελιν φίλησε με τριφερότητα τὴ Βέρα. Ἐπειτα τῆς ἰτέγραψε ἕνα ἰσὴ γιά νά ἔξωρλήσῃ τὸ ἔχρος τμητῶ πὸυ ὄφειλε καί τῆς εἶπε :

—Ἄς ἔλπισομε δτι θά ἔρθῃς καί σὺ μὸυ μέρα στὴ θέσι μου καί θά εἶσαι ἰκανή νά συμ-βουλήνης μὸυ φίλη σου, φέρνοντας ὡς παράδειγμα τὴ ζωή σου.

Ἦ Βέρα, ή ὀμορφη κοίβλα τὸν σαλιῶν, ἔνοιασε τὴν ἐπιθυμία νά κλάνη. Ἦταν τόσο χαϊδεμένη καί τόσο ἀόνητα, πὸυ δέν τοιμῶσε ν' ἀντιρῶσῃ με φάρος τῆ ζωῆ. Κ' ὄπόσο τὸ ἰποσχέθηκε στὴ φίλη της. Θά γινόταν ἀπὸ δῶ καί πέρα μὸυ πρακτικὴ γυναῖκα καί θά φρόντιζε περισσότερο γιά τὸ σπίτι της καί γιά τὸν ἄνδρα της, παρά γιά ν' ἀρέσῃ στὸς ἄνοστους Ἄνδ Ζοῦν τὸν σαλιῶν.

ΕΝΤΟΥΡΝΤ ΚΛΑΡΚ

ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

ΕΥΘΥΜΑ ΛΟΓΙΑ

Ὁ γλεντιζῆς (ἐμπιστευτικὸς στὸν ἰσηρέτη του). — Νά σοῦ πὸυ, Γιάννη, τὰ πράγματα δέν πάνε καλά. Δέν μπορὸ νά τὰ βγάλω πέρα. Πρέπει ν' αλλάξω τρόπο ζωῆς.

—Καί νομῖζετε, κύριε, πὸς τότε θά μπορέσετε νά βροῖκατε περισσότερα δανεισά ;

Ὁ ληστῆς (στὴ γεροντοκόρη).—Τί λές ; Δέν ἔχεις λεφτά ; ... Δός μου τότε τὰ....μαλλά σου καί τὰ δόντια σου !..

Διαφωτιστικὴ ἀπάντησις.

—Πὸς ἰπάλληλοι ἐργάζονται στὸ γραφεῖο σας ;
—Ἐργάζονται σχεδὸν οἱ μισοὶ ἀπὸ τὸς ἰπάλληλους μας.

Ἐχει ὁ Θεός...

Ὁ δικηγόρος. — Καί γιά πὸυ λόγο θέλετε νά χωρίσετε ἀπὸ τὸν ἄνδρα σας, κυρία ;

Ἦ κυρία. — Πρὸς τὸ παρόν, οὔτε κ' ὄγῶ ἔξω. Ἄλλά ὄποιο ν' ὀρχισῆ ή δίκη θάβρομε κάποιον !..

Κουτσομπολιό.

—Ἦ γυναῖκα τοῦ Γιάννη εἶνε καφάλαη ἀπ' τὸν καρὸ πὸυ ἔπαθε ἀπὸ τῆρο.

—Καί συννενοῖται με χεῖρο-νομίες ;

—Μά, ἄν κρινόμε ἀπὸ τὰ.... μούτρα τοῦ ἄνδρος της, κἀτι τέ-τοιο θά συμβαίη.

Σὲ κάποιο χωριὸ τῆς Γερμανίας ἰσῆχε πρὸ καρὸ ἕνα μὸυ κορεῖο, στὸ ὁποιο ἰργαζων καί ἔξωρῶντουσαν καί τρεῖς ἀδελφοὶ πὸυ μοιάζανε καταπληκτικῶς μεταξὺ τους. Κάποτε ὄμως ἀρρώστησε βαρεῖα ὁ κορεῖος καί ἀναγκάστηκε νά πωλήσῃ τὸ μαγαζὶ του σ' ἕνα συνάδελφό του ἀπὸ ἄλλο μέρος. Τὸ πρὸυ τῆς ἡμέρας πὸυ πρωτάρχισε ὁ καινοφίλος κορεῖος τὴ δουλειά του, πῆγε καί ἔξωρῆσε στὸ μαγαζὶ τοῦ ἔνα ἀπὸ τὸς τρεῖς ἀδελφούς. Τὸ μεσημέρι ὄμως ὁ κορεῖος εἶδε καταπληκτικῶς...τὸν ἰδιο πελάτη του νά παρουσιάζεται στὸ κορεῖο του με γένεια ! Τὸν ἔξωρε ὄμως, χωρὶς νά τὸυ πῆ τίποτε. Μά τὸ ἀπόγευμα, νά σου πάλιν ὄ...δὶες; πελάτης ἀέφρητος καί γενειοφόρος. Ὁ κορεῖος, μὴ ἔξωρτας τὴν ἔπαρξῆ τὸν τριῶν ἀδελφῶν ποῖμοιαζαν καταπληκτικῶς μεταξὺ τους, τάχασε.

—Μά, φίλε μου, τὸ βλέπο καί δέν μπορὸ νά τὸ πιστέρω !.. φώναξε στὸν πελάτη του. Σὲ ἔξωσα τὸ πρὸυ, σὲ ἔξωραῖσῃ τὸ μεσημέρι καί ἔξωσα πάλι με γένεια !.. Καί μάλιστα μεγα-λείτερα ἀπὸ πρὶν !.. Μήπως εἶσαι ὁ διάβολος ;

Τὸν καλὸν καρὸ ή μονομαχία ἦταν—ὡς γνω-στὸν—πὸλ τῆς μόδας. Τόσο μάλιστα, ὄστε μο-νομαχοῦσαν καί ή γυναῖκες. Στὴ Γερμανία μάλιστα ή γυναῖκες δέν μονομαχοῦσαν μόνον μεταξὺ τους, ἀλλά καί με ἄνδρες. Ἐναίρεται σχετικὸς δτι ή ἡθοιοῖς ἔλλεν Νιτῆρος ἔμονομάχησε μὸυ ἄξιο-ματικὸ τὸν ὄθανάτου καί τὸν ἔτρανιάσε βαρεῖα....ὄχι στήν καρδιά, ἀλλά στὸ κεφάλι !..

Ἦ πρώτη μονομαχία μεταξὺ Ρωσῶν συνῆθη στὴ Μόσχα, κατὰ τὸν ἄνδρσ τοῦ 1903. Ἦ ἔξωφάρος δεσποκνῆς Ἀικατερίνη Βιεγκράν καί ή κ. Ἄντα Ποζατόφ ἀγαποῦσαν τὸν ἰδιο δικηγόρο. Μά μέρη ή ἐφημερίς «Νιούτες Νάχρσις» ἀνήγγηκε δτι ή πρὸτη ἀπὸ τὰς δύο ἀντιῆλους χαστοκισε τὴ δεύτερη. Τὸ γεγονὸς ἐπροξήνε ἀρκετὸ θόρυβο καί μετὰ δὺς μέρες ή ἰδια ἐφημερίς περιέγραφε τὴ μονομαχία τὸν δὺο γυναικῶν, ή ὁποια ἰσῆχε τραγικὴ, ὄχι τόσο γιατί ή κυρία Ποζατόφ τραυματίστηκε ἀπ' τὴν ἀντίπαλὴ της στὸν ὄμο, ἀλλά γιατί ὁ δικηγόρος ἔθαυιασε τὴν ἐπιδεδῶτητα τῆς καλλιτέχνης καί τὴν ἀρ-ραβωνιάστηκε. Ἐτοι ή κ. Ποζατόφ ἔλαβε δὺς πληγῆς : Μία στὸν ὄμο καί μία στήν....καρδιά !..

Οἱ Μεξικανοί, πρὶν νά προσηκτισθῶν στὸν Χριστιανισμό, ἔχων μὸυ θρησκεία με πολλὸς θεούς. Ὅλα τὰ ἀστέρια τοῦ ὄθρανοῦ ἦσαν γ' αὐ-τῶν θεοί. Ἐπίστευαν ἔπισης δτι ὁ ἥλιος καί τὸ φεγγάρι βροσκοντα διαρκῶς στὰ μαγαζία ! Σὲ πολλα παλαιά Μεξικανικά μνημεία βλέπει κανεῖς ἀκόμη καί σήμερα ἀναταραστάσεις τοῦ ἥλιο-φεγγαροπολέμου αὐτοῦ. Τὸ φεῖδι πάλι ἦταν σύμβολο τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου καί τῆς νύχτας. Τὸ ἔμβλημα τοῦ κράτους τὸν ἦταν ὁ ἀστὸς ἐπιτιθέμενος ἐναντίον ἄνδς φειδιῶ. Ἐνας ἀπὸ τὸς πὸυ σπουδαῖους θεούς τὸν Μεξικανῶν ἦταν ὁ Βιτσιλοπῶται, ὁ θεὸς τοῦ πολέμου. Τὸν παριστῶν με δὺο χροῖματα, με γαλάζιο καί κόκκινο, ἀπὸ τὰ ὄποια τὸ πρὸνο συμβόλιζε τὸ στερεώμα καί τὸ δεύτερο τὸν ἥλιο. Οἱ Μεξικανοὶ τέλος ἐπί-στευαν στήν μετεμψύχασῃ καί ἦ-σαν βέβαιοι δι ή ψυχὴ τὸν ἀρ-χηγῶν τους τοῦς ἐπισκοπιτόταν συχνά ὡς πεταλοῦδα ή ἀγρο-ποῦλι.

